

V. K. H.
V

H. C. C. C.

Smithson

"Student"

Copy-Book

W. & Co

A.
U. V. R.
K.

Hecker's Creek

Dagboek

H. Ernst

Dinsdag 31 Oktober 1916.

Een dagboek!... We moeten een dagboek houden!... + Is de eerste dag, maar wat nieuwsgierig? Heel mijn honger heb ik uitgezogen, het is de verstrengelen honden van mijn gert gesnuffeld, ze heb heel de wereld omgekeerd, en een woord + onmogelijke gedraan om toch maar et ~~en~~ te ontdekken; maar alles te angst, geen enkele indruk heb ik in mijn ziel opgewaarden, geen enkele afwisseling heeft gebroken de eenzaamheid van het rots-rijkdom - vooral eenzaamig zoo men niet werkt.

Hier, mijn dagblad, is berispt, met hoop op bekering. Welk mij steeds een trouwe vriend, en wijst boezem in, zonder omwegen, mijn liefheid mag uitstorten, want mij, in luster rijden bij het berispen, een bron van zoetig gevoelen, die mij zal opbouwen en verjongen, ~~de~~ liden dat erwaait een woord menschen in de bladen sluipt, want over ik te blozen hebbe.

W. Ernst

Woensdag 1 November 1916.

allerheiligen!... alles is feest: knippen.
Lied, knippen zijn te knippen eigen
morgens met den koren gesprongen,
vriendelijk en blij knipt de zon gelachen
in ons gekoesterd met haar vriendelijke
blikken... ook in mijn hart is 't voor
een ongemerkt feest... doch het feller nog
in brand mijn hart niet, even is, op de heel-
plaats sprekend, mijn naam hoorde
roepen: "Griet, om parloir", in een hand
in vleringen: "ik schuut over de duer, blaug
te knippen op, schuut de duer open en ---
te knippen in vaders armen
... ik knicht met gansen... o gaele, gelige
dage... voor allen is een magen uitvliegen "
en gedenken pannen... lijs gezeggen maar voor
om bestend geen groter genot, op neder dan
dat mijn "Linnen-zijn", dat gezellig, gezag-
pief gekant, liefderijk tegen elken ander gestand.
Het gans was line naderen met
oerolagen, 't had maar een bliksem-
slag gedenkt, toen ik weer moest
binnenreden, met een aktiewat
gewaarsdij, doch gedroeft hart.

W. Friess

Donderdag 2 November 1916

4 In avond --- buiten is alles
gehuud in diere duisernis --- de
regen dans of mijn vensbe ---
alles is somber en droef... en 'k
denk aan huis, aan allerzeld-
avond, en 'k zie ge allen zitten
... geknood rond tafel, waarop
hve klunnen hun weifeld licht-
liken dansen... de ogen, waarin
wan een bruin parel, ⁱⁿ ondergelag
~~hoedzaam~~ batten vullen de ballen
aan den pater noster rollen vreedzaam
lusken de vuygen, de doode wordt herdag
... althist in gekeningzinnige skilt
allen gebroken doot fluiserend ont-
woud op 't gebied... maar een plaag
blijft dour open, 't is het mijne ---
ik ben er niet... doch mijn gert
is en en, uitgehogen in anbrord
pater noster is ook, de gansen met
en allen, een "ove manie" voor
de gellerent onzer dierbare wylgervoren.

(5)

W. Friess

A.
V. V. K.
V.

Vrijdag 3de November 1916.

Mijn Hart is nu beheerscht
door zalige droefheid... overzetting
van den dag van gisteren: ---

§ Het zachte, lijfje windje
van dezen morgen kan de laatste
ste sombere molles, die sinds twee
dagen in mijn harte hangen, niet
verdragen. Het vriendelijke, raek-
rend zonnetje kan het laatste
brantje niet dragen, welke in
soms weggrijpen derijl en "Requiem
oelmann dona eis, Domine, van
mijn lippen valt, der ongedrachten
onzer dierbare overleden.

MW

W. F. J. J.

A.
V. V. K.
V.

Zaterdag 4de November 1916.

Hadde het nuver verlof geseut!
Ik en was hier met op mijn kamer
nuver in familiemij, rond de
kefel gezeten, gezellig van 4 praten.
Gedurende den dag, slochtans, heeft
mijn verbeelding de reize naar huis
gemaakt, en met weemoed dacht
ik soms: zie... nu slochte ik den them-
weg op... nu was ik van gene her-
bergen en sloeg den veldweg in naar
mijn geboortedorp... Ik gemaakte
al d'eerste huizen; 's grootste reeds
kenissen... Ik verscheen op d' dorpsplek
... nog een straat en ik was er... Ik hui...
Oh! nu welk geluk gun ik gezamen
hebben... nuver helma: die is alleenlijk ver-
beelding, doch scheppen wij nuver: "à la
guerre comme à la guerre", en er zijn er
noch zoveel die die meer oeducten en meer
lyden te dragen hebben dan wij... het gun
wechtans niet wegneemt dat ik wat
druwig gestemd ben, dooreenkegen toch liep-
om een Vlaamsch spreekwoord: "uitgekeld
is niet swijgt geschelden", en d' een eene kleine
skewminand zal ik zoo weemoedig niet
zijn!... Ik was nu!

W. F. J. J.